

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614201485
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1614201485.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Ľuboša Sádovského a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci žalobkyne: S. H., N.. XX. XX. XXXX, A. H. L.. Č.. XX/X, T., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Pavlovič s. r. o., IČO: 47 238 526, Námestie SNP č. 19, Bratislava, proti žalovanému: W. B., N.. XX. XX. XXXX, A. N. L.. Č.. X, A., zastúpený: AK Mikolaj s. r. o., IČO: 36 855 049, Košická ul. č. 56/5590, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 14. mája 2019, č. k. 5C/141/2014 - 246, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia vlastníctva k rodinnému domu nachádzajúcemu sa v okrese Malacky, obci T., K.. Ú.. T., B.. Č.. XX, W. na W. W.. Č.. XXX/X, D. na R. Č.. XX M. Okresným Ú. V., K. Y. pre K.. Ú.. T. P. W. W.. Č.. XXX/X zapísanému na tom istom liste vlastníctva. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 133 ods. 2, § 151l ods. 1, § 151m ods. 1, 3, 4, 6, 8, § 588 Občianskeho zákonníka, § 28 ods. 1, 2, 3, § 29, § 31 ods. 1, 2, 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam a vecne tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný nadobudol spornú nehnuteľnosť v súlade s platnou kúpnu zmluvou zo dňa 25. 11. 2013, pričom nikdy nepostupoval v rozpore so zákonom ani dobrými mravmi, nakoľko iba využil ponúkanú možnosť kúpiť nehnuteľnosť, ktorú predával záložný veriteľ formou obvyklej ponuky a inzercie. Uviedol, že dňa 30. 04. 2007 bola uzavretá medzi spoločnosťou TOMA úverová a leasingová, a.s. so sídlom V. XXXX, Č. P. T. H., N.. XX. XX. XXXX, C. A. T. Č.. XX P. V. H., T.. X., N.. XX. XX. XXXX, A. T., H. XX/X Ú. D. Č.. XXXXX, podľa ktorej boli dohodnuté podmienky úveru poskytnuté veriteľom dlžníkom vo výške 715. 000,- Sk s tým, že mesačná anuitná splátka bola vo výške 9. 930,- Sk a dátum splatnosti prvej splátky najneskôr do 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo ukončené čerpanie úveru, pričom zo zmluvy zároveň vyplýva, že splatnosť jednotlivých splátok bude vždy najneskôr do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, pričom lehota splatnosti bola dohodnutá na 120 kalendárnych mesiacov od poskytnutia úveru (čl. II. bod 3 zmluvy o úvere), keď dňa 30. 04. 2007 uzatvorili TOMA úverová a leasingová, a.s. ako záložný veriteľ a Q. H., N.. XX. XX. XXXX, A. T., H. XX/X P. S. H., T.. Š., N.. XX. XX. XXXX, A. T., H. XX/X ako záložcovia, pričom v čl. V. bode 5.1 bolo dohodnuté, že ak sa porušia podmienky dohodnuté v zmluve o zriadení záložného práva, najmä ak nedôjde k dohodnutému finančnému plneniu podľa týchto zmlúv po predchádzajúcom upozornení záložcu, je záložný veriteľ oprávnený, aby predal záloh na dobrovoľnej

dražbe spôsobom podrobne upraveným v zákone č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v platnom znení alebo predal záloh priamo akejkoľvek tretej osobe za minimálnu cenu podľa čl. II. zmluvy. Poukázal na skutočnosť, že z výpovede svedkyne V. R. J., pracovníčky TOMA úverová a leasingová, a.s. zistil, že dlžníci riadne a včas neuhradili už šiestu splátku v poradí a v ďalšom období dlžníci poskytnutý úver nesplácali riadne a včas, a preto bol dňa 06. 08. 2013 úver zosplatený, keď v tom čase boli dlžníci veriteľovi dlžní 26 splátok, teda meškali so splácaním úveru viac ako 2 roky s tým, že prostredníctvom internetu ponúkli nehnuteľnosť na predaj. Uviedol, že zo splátkového kalendára k úveru č. 20139 zistil, že dohodnuté splátky úveru neboli hradené riadne a včas, keď splátka pod poradovým číslom 6 miesto dátumu splatnosti 20. 11. 2007 bola zaplatená až 04. 12. 2007 a podobne to bolo aj pri ďalších splátkach, keď ako príklad uviedol splátku pod poradovým č. 44, ktorá mala byť zaplatená ku dňu 20. 01. 2011, v skutočnosti však bola zaplatená až 18. 10. 2011, splátka č. 45 mala byť uhradená ku dňu 20. 02. 2011, v skutočnosti bola zaplatená až 10. 04. 2012, splátka č. 46 mala byť zaplatená ku dňu 20. 03. 2011 a zaplatená bola až 10. 04. 2012 s tým, že z prehľadu - splátkového kalendára zistil, že dlžníci meškali s úhradou jednotlivých mesačných splátok veľmi často, v niektorých prípadoch bolo meškanie až takmer jeden rok (napr. splátka č. 50 splatná 20. 07. 2011, uhradená až 01. 08. 2012). Poukázal na skutočnosť, že TOMA úverová a leasingová, a.s. už dňa 03. 09. 2008 upozornila T. H. ako dlžníka, že opakovane mešká so splátkami úveru, čo bolo dôvodom na zosplatenie celého úveru a listom zo dňa 06. 08. 2013 TOMA úverová a leasingová, a.s. oznámila žalobkyni a T. H., že ako veriteľ prišlo k zosplateniu úveru a žiadal dlžníkov o vrátenie celej sumy úveru vrátane jej príslušenstva, pričom výška dlhu ku dňu 06. 08. 2013 pozostávala z nesplatenej istiny vo výške 15. 815, 61 eur, úroku vo výške 2. 238, 50 eur, poplatku za spoplatnenie 1. 771, 35 eur a úrokov z omeškania vo výške 4. 634, 25 eur, teda spolu zo sumy 24. 459, 71 eur, pričom záložný veriteľ (TOMA úverová a leasingová, a.s.) oznámil žalobkyni a dlžníkom T. H. P. V. H., že začína výkon záložného práva podľa § 151i Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že dňa 25. 11. 2013 bola uzavretá kúpna zmluva o prevode vlastníctva nehnuteľností uzavretá medzi predávajúcim S. H., T. Š., N. XX. XX. XXXX, v mene ktorej na základe zákonnej plnej moci v súlade s ustanovením § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka konal záložný veriteľ (TOMA úverová a leasingová, a.s.) a kupujúcim W. B., N. XX. XX. XXXX, A. A., N.K. X, žalovaným, keď predmetom kúpy a predaja boli nehnuteľnosti zapísané na R. Č.. XX Okresného Ú.T. V., K. Y. pre K. Ú. T., P. C. T. F. B.. Č.. XX, K. Q. W. na W. W.. Č.. K. E. XXX/X P. W. W.. Č.. K. E. XXX/X - D. W. P. N. Y. M. XXX V.X, pričom žalovaný ako zložiteľ zložil do notárskej úschovy peňažnú sumu 21. 000 eur zodpovedajúcu kúpnej cene uvedenej v kúpnej zmluve zo dňa 25. 11. 2013 a Okresný úrad Malacky, katastrálny odbor rozhodnutím Č.. M. M.-XXXX/XX zo dňa 12. 12. 2013 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam zapísaným na R. Č.. XX N. B. M. K. Ú. T. W. na B., Ž. D. Y. B. Okresného B. V. Č.. K.. 6C/1592/2015 (správne spisová značka, pozn. odvolacieho súdu) zistil, že žalobcovia T. H., N. XX. XX. XXXX, V.T. H., N. XX. XX. XXXX P. S. H., N. XX. XX. XXXX podali žalobu proti žalovanému TOMA úverová a leasingová, a.s., so sídlom Májova 1319, Čadca, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva, t. j. o určenie neplatnosti zmluvy o Ú. Č.. XXXXX uzavretej dňa 30. 04. 2007 a zmluvy a zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 20139 uzavretej dňa 30. 04. 2007, keď Okresný súd Malacky rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 26. 09. 2017 tak, že žalobu žalobcov zamietol a Krajský súd v Bratislave vo svojom konaní č. k. 4Co/184/2018 (správne spisová značka, pozn. odvolacieho súdu) rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 26. 09. 2017, č. k. 6C/1592/2015 - 177 vo vzťahu k zamietnutiu žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam potvrdil a vo vzťahu k zamietnutiu žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o úvere odvolanie žalobcov odmietol, pričom rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 11. 01. 2019. Uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že žalobkyňa nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania založila v prospech spoločnosti TOMA úverová a leasingová, a.s. a ručila týmito nehnuteľnosťami za úver, ktorý bol poskytnutý spoločnosťou TOMA úverová a leasingová, a.s. synovi žalobkyne, T. H. a jeho manželke s tým, že z vykonaného dokazovania mal ďalej preukázané, že syn žalobkyne spolu s manželkou uzatvorili so spoločnosťou TOMA úverová a leasingová, a.s. úverovú zmluvu, pričom obaja nesplácali poskytnutý úver riadne a včas s tým, že spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s. nevstúpila do konania ako vedľajší účastník, avšak v konaní ako svedka vypočul konateľa tejto spoločnosti a ďalšieho pracovníka, z ktorých svedeckých výpovedí a predložených dokladov zistil, že T. H. a jeho manželka skutočne úver nesplácali riadne a včas a teda spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s. mala právo zosplatiť celý nesplatený úver. Poukázal na skutočnosť, že uvedená spoločnosť oznámila žalobkyni a dlžníkom, že začína výkon záložného práva s tým, že žalobkyni a dlžníkom (jej synovi a neveste) bolo oznámené, že ak v lehote 30 dní od doručenia oznámenia nebude uhradená na účet záložného veriteľa TOMA úverová a leasingová, a.s. celá pohľadávka, záložný veriteľ pristúpi k realizácii výkonu záložného práva priamym predajom

tretej osobe, pričom oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo doručené žalobkyni aj T. H. F. XX. XX. XXXX. Výrok, ktorým rozhodol o trovách konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. a vecne plným úspechom žalovaného v konaní, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď o ich výške rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p.), ako i z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a navrhla ho zrušiť (389 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) a vec vrátiť Okresnému súdu Malacky na ďalšie konanie. Uviedla, že záver súdu prvej inštancie, že konaním žalovaného nedošlo k porušeniu zásady dobrých mravov a neboli porušené žiadne právne predpisy je nesprávny, nakoľko ako sa aj dokázalo výsluchom jej syna na pojednávaní vo veci vedenej pod sp. zn. 6C/1592/2015 dňa 01. 10. 2015, kde ako svedok do zápisnice uviedol: „Tento úver som splácal cca 7 rokov a bola zaplatená suma asi cca 20. 000 eur. Peňažné prostriedky, ktoré boli zabezpečené poskytnutým úverom boli použité na rekonštrukciu rodinného domu.“, že aj keď v omeškaní uhradila žalovanému sumu takmer rovnajúcu sa sume, za ktorú žalovaný nakoniec záloh speňažil. Poukázala na skutočnosť, že to, v akej miere sa úver splácal, ako aj to, či sa splátky započítali na úhradu úrokov, alebo na úhradu istiny, súd prvej inštancie uznal za preukázané bez toho, aby vykonal ňou navrhnutý dôkaz, a to konkrétne výsluch svedkov Q.. Q. Č.Z., J.. S. B. P. P. K., pričom práve títo mohli dané, pre konkrétnu vec veľmi dôležité skutočnosti objasniť, keď nielenže žiadala o vykonanie týchto dôkazov (na pojednávaní dňa 12. 05. 2015, na pojednávaní dňa 25. 04. 2019), avšak súd prvej inštancie, predmetné dôkazy nevykonal, a ani len v rozsudku nezdôvodnil, prečo ich nevykonal a na základe čoho dospel k rozhodnutiu, že tieto (podľa žalobkyne kľúčové dôkazy) nie sú pre rozhodnutie dôležité. Uviedla, že súd nepovažoval za potrebné zvoliť procesný postup taký, ktorý by jej umožnil uskutočňovanie patriacich procesných práv a to v takej miere, že došlo k porušeniu práv na spravodlivý súdny proces.

3.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, nakoľko tvrdenie žalobkyne, že výsluchom jej syna sa dokázalo, že úver splácal cca 7 rokov a bola zaplatená suma cca 20. 000 eur a peňažné prostriedky, ktoré boli zabezpečené poskytnutým úverom boli použité na rekonštrukciu rodinného domu, t. j. aj keď v omeškaní uhradila žalovanému sumu takmer rovnajúcu sa sume, za ktorú žalovaný nakoniec záloh speňažil, je nepravdivé (nehovoriac o tom, že si žalobkyňa opäť mylí účastníkov konania, keďže jemu určite nič neplatila) s tým, že žalobkyňa

počas 5 rokov súdneho konania nepredložila jediný dôkaz, ktorý by preukázal, že jej syn a nevesta (úveroví dlžníci) riadne a včas platili úver poskytnutý spoločnosťou TOMA úverová a leasingová a.s., keď ničím nepodložené tvrdenie syna žalobcu nemôže mať charakter preukázania platby, naopak, syn žalobkyne sám potvrdil, že boli voči nemu v rozhodnom období (rok 2013) vedené exekúcie a aj dnes je Radoslav Fialka vedený ako dlžník verejných inštitúcií (dlh voči Sociálnej poisťovni - 12. 035, 09 eur, Všeobecná zdravotná poisťovňa - 6. 448, 50 eur), čo dokazuje, že úveroví dlžníci mali a majú dlhodobé problémy so splácaním svojich záväzkov. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňou uvedení svedkovia - radoví zamestnanci spoločnosti TOMA - by žiadnym spôsobom nemohli potvrdiť údajné platby T. H., nakoľko ak platby neboli zaznamenané poskytovateľom úveru (TOMA), tak neboli zaplatené, a preto oprávnené zosplatnila poskytnutý úver a začala priamy výkon záložného práva, ktorý vyústil do uzatvorenia kúpnej zmluvy, na základe ktorej sa stal vlastníkom „sporných“ nehnuteľností. Uviedol, že dôkazné bremeno riadneho splácania úveru ležalo na strane žalobkyne (resp. syna a nevesty ako úverových dlžníkov), ktorí ho jednoznačne neuniesli, pričom z jej postoja a jej právneho zástupcu je počas celého procesu zrejma snaha o obštrukčné konanie, keď sa niekoľko pojednávaní neuskutočnilo zo značne absurdných dôvodov, zjavne si boli vedomí, že nevedia preukázať platby, tak sa zamerali na predlžovanie súdneho konania, pričom v obštrukčnom konaní pokračuje žalobkyňa aj v rámci formulácie odvolania. Poukázal na skutočnosť, že za TOMA boli vypočítaní tak predseda predstavenstva - Q.. G. H., ako aj právnička spoločnosti (V.. R. J.), ktorí vypovedali o úkonoch spoločnosti TOMA vo vzťahu k úveru poskytnutému synovi a neveste žalobkyne, pričom v spise sa nachádzajú jednoznačné listinné dôkazy preukazujúce, že TOMA splnila všetky zákonné podmienky súvisiace s procesom výkonu záložného

práva formou priameho predaja zálohu, nakoľko v zmysle zákona listom zo dňa 06. 08. 2013 informovala žalobkyňu, že syn a nevesta ako obligační dlžníci si neplnia povinnosti z úverovej D. Č.. XXXXX, A. vyčíslený presný zostatok dlhu ku dňu 06. 08. 2013 - 24. 459, 71 eur, žalobkyňa bola poskytnutá 30-dňová lehota na zaplatenie dlžnej sumy, bola informovaná, že po uplynutí tejto lehoty dôjde k realizácií výkonu záložného práva priamym predajom založených nehnuteľností tretej osobe a napokon TOMA listom zo dňa 06. 08. 2013 informovala obligačných dlžníkov (T. H., N.. XX. XX. XXXX P. V. H., N.. XX. XX. XXXX) o tom, že si neplnia povinnosti z úverovej zmluvy Č.. XXXXX, bol vyčíslený presný zostatok dlhu ku dňu 06. 08. 2013 - 24. 459, 716, bola im poskytnutá 30 dňová lehota na zaplatenie dlžnej sumy, boli informovaní, že po uplynutí tejto lehoty dôjde k realizácií výkonu záložného práva priamym predajom založených nehnuteľností tretej osobe a nakoniec TOMA listom zo dňa 06. 08. 2013 informovala Správu katastra Malacky o začatí výkonu záložného práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníctva sa žalobkyňa domáha. Uviedol, že po doručení týchto listov mal a mohol T. H. alebo priamo žalobkyňa preukázať riadne a včasné platenie splátok úveru, resp. mohli doplatiť zostatok dlhu, čím by zabránili výkonu záložného práva, ak však žalobkyňa so synom v roku 2013 nepreukázali riadne platenie úveru (a nepreukázali ho do dnes), je nutné prijať záver, že splátky úveru platené neboli a TOMA oprávnene pristúpila k výkonu záložného práva formou priameho predaja tretej osobe, a preto ako kupujúci zákonným spôsobom na základe kúpnej zmluvy, kde žalobkyňu ako predávajúcu zastupovala TOMA, nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na Liste vlastníctva Č.. XX, Y. V., Y. T., K. Ú. T., pričom je dostatočné a rozhodujúce, že súd najskôr v inom konaní (6C/1592/2015) dokázal platnosť úverovej aj záložnej zmluvy zo dňa 30. 04. 2007 a následne v tomto konaní vypočul zástupcov účastníkov konania a ako svedkov syna žalobkyne, štatutára a právničku spoločnosti TOMA, čím spolu s listinnými dôkazmi vykonal súd prvej inštancie všetky dôkazy potrebné na spravodlivé rozhodnutie sporu, keďže nemá povinnosť „automaticky“ vykonať všetky dôkazy, ktoré sporová strana navrhuje a výpoveď žalobkyňou navrhnutých svedkov by žiadne rozhodujúce skutočnosti do konania priniesť nemohla, pretože nie je možné dokázať nezaplatené platby.

4.

Žalobkyňa, ktorej bolo vyjadrenie žalovaného k jej odvolaniu doručené dňa 27. 09. 2019, sa k nemu nevyjadřila.

5.

Odvolačís súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ust. § 379 a ust. § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 30. januára 2020 podľa ust. § 378 ods. 1 v spojení s ust. § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (ust. § 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

6.

Podľa § 470 ods. 1 C. s. p. (účinného od 01. 07. 2016), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7.

Podľa § 470 ods. 2 C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8.

Odvolačís súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vecne správny, nakoľko súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného

dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

9.

K odvolacej námietke žalobkyne, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav, je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu). Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris) a ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facty), teda zistenie skutkového stavu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne.

10.

K odvolacím námietkam žalobkyne, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. k tvrdeniu, že nevykonaním ňou navrhovaného dokazovania výsluchom svedkov došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ust. § 191 ods. 1 C. s. p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany sporu. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nález súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

11.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že podstata princípu materiálnej pravdy spočíva v presnom dodržaní určitých postupov pri rozhodovaní, aby sa v konečnom dôsledku dospelo k správne a spravodlivému rozhodnutiu. Na to, aby súd rozhodol vo veci správne a spravodlivo musí získať bezprostredné a čo najpresnejšie informácie o prejednávanej veci, k čomu súdu slúži zásada priamosti, v zmysle ktorej musí použiť také dôkazné prostriedky, ktoré mu umožnia, aby jeho poznanie sporných skutočností bolo čo najbezprostrednejšie. Po úplnom zistení skutkového stavu prejednávanej veci, na základe ktorého potom súd vydáva svoje rozhodnutie, musí tento zodpovedať objektívne zistenej

skutočnosti. K dosiahnutiu tohto cieľa mu slúži zásada voľného hodnotenia dôkazov, keď súd podľa svojho najlepšieho vnútorného presvedčenia stanoví skutkový stav, na základe ktorého potom rozhodne. Podstatou tejto zásady je, že žiadny právny predpis neukladá sudcovi, aký stupeň vierohodnosti, resp. akú dôkaznú silu má priznať jednotlivým dôkazným prostriedkom. Je nutné zdôrazniť, že záver o skutkovom stave prijatý súdom prvej inštancie vychádza zo všetkých vykonaných dôkazov a je súladný s princípmi hodnotenia dôkazov, nakoľko vykonal dokazovanie v požadovanom rozsahu, z vykonaných dôkazov skutkový stav zistil riadne, dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti, pri právnom posúdení veci aplikoval správne aj ustanovenia hmotno-právnej úpravy a spor uzavrel v súlade s právom, pričom v odôvodnení napadnutého rozsudku dal sporovým stranám odpovede na všetky skutkovo a právne významné otázky a jeho záver, že o nedôvodnosti podanej žaloby, nakoľko žalovaný nehnuteľnosti, ku ktorým určenia vlastníckeho práva sa žalobkyňa v konaní domáhala nadobudol na základe platnej kúpnej zmluvy, má oporu tak vo vykonanom dokazovaní, ako aj v aplikovanej hmotnoprávnej norme.

12.

K tvrdeniu žalobkyne v podanom odvolaní, že konaním žalovaného došlo k porušeniu zásady dobrých mravov, resp. k porušeniu právnych predpisov, nakoľko výsluchom jej syna malo byť v konaní preukázané, že splácaním úveru cca 7 rokov zaplatil sumu asi 20. 000 eur, t. j. žalovanému (správne záložnému veriteľovi, ktorým bola obchodná spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s., pozn. odvolacieho súdu) zaplatil aj keď s omeškaním sumu rovnajúcu sa takmer sume, za ktorú žalovaný (správne obchodná spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s., pozn. odvolacieho súdu) nakoniec záloh predal, odvolací súd uvádza, že uniklo zrejme pozornosti žalobkyne, že v konaní bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ku dňu zosplatnenia (ku ktorému dochádza v dôsledku porušenia zmluvných povinností dlžníka, t. j. ako následok nesplácania úveru riadne a včas), úveru, predstavoval dlh v sume celkom 24. 459, 71 eur, a zároveň, že predmet tohto konania vymedzila žalobkyňa ako určenie vlastníctva k založeným nehnuteľnostiam, nakoľko podľa jej názoru, kúpna zmluva, ktorú s ňou žalovaný uzavrel, je absolútne neplatná, nakoľko plnú moc spoločnosti TOMA úverová a leasingová, a.s. nikdy neudelila a napriek tomu mala byť pri predaji sporných nehnuteľností zastúpená touto spoločnosťou, z dôvodu ktorého je odvolacia argumentácia žalobkyne absolútne právne irelevantná.

13.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje za potrebné dodať, že záložný veriteľ, t. j. TOMA úverová a leasingová, a.s., s ktorou syn žalobkyne (T. H.) P. V. H. (N. Ž.), ako dlžníci uzavreli dňa 30. 04. 2007 Zmluvu o úvere Č.. XXXXX a v ten istý deň žalobkyňa a Q. H. (V.Ž. Ž.) uzavreli s obchodnou spoločnosťou TOMA úverová a leasingová, a.s., ktorá ich synovi a neveste poskytla úver v sume 750. 000,- Sk (24. 895, 43 eur) aj Zmluvu o zriadení záložného práva č. 20139 na zabezpečenie pohľadávky veriteľa, ktorý je záložným veriteľom voči obligačným dlžníkom (T. H. P. V. H.), na základe ktorej bolo zriadené záložné právo na sporných nehnuteľnostiach v bezpodielovom spoluvlastníctve záložcov (S. H. P. Q. H.), z dôvodu ktorého bol zo zákona záložný veriteľ splnomocnený vystupovať pri výkone záložného práva v mene záložcu, t. j. žalobkyne, nakoľko toto splnomocnenie zahŕňa oprávnenie záložného veriteľa, aby záloh (nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu) sám predal alebo aby podal návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby, a preto sú tvrdenia žalobkyne v podanom odvolaní o konaní žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, resp. s právnymi predpismi suverénne bez akéhokoľvek právneho významu.

14.

Odvolací súd sa zo všetkých uvedených dôvodov v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúceho všetky požiadavky ust. § 220 ods. 2 C. s. p., v ktorom sa aj správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, a nakoľko žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného stavu veci alebo jeho právneho hodnotenia, t. j. v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie skutkového stavu veci a priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa, keďže iba zopakovala svoje tvrdenia z prvoinštančného konania, sa odvolací súd obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov a ako vecne správny ho potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

15.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalovanému úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).